एतच्छ्रवणादिफलमाह यइतिद्वाभ्याम् एतच्छ्रुत्वायःकीर्तयेत् ॥ ४५॥ एतत्एतांमृगेंद्रस्यलीलाम् तामेवाह दैत्येंद्रस्ययूथपानांचवधंयःशुचिःस न् पठेत पुण्यमनुभावंप्रभावंमतिनिश्चयंवा लोकंवैकुंठम् ॥ ४६ ॥ अहोप्रह्लादस्यभाग्यम् येनदेवोदृष्टः वयंतुमंदभाग्याइतिविषीदंतंप्रत्याह यूय मितित्रिभिः येषांयुष्माकंगृहान्मुनयोऽभियंति सर्वतःसमायांति तत्कस्यहेतोः येषुगृहेषुनराकारंगूढंसत् श्रीकृष्णाख्यंपरंब्रह्मसाक्षाद्वसतीति ॥४७॥ ननुकृष्णोऽस्माकंमातुलेयःकथंब्रह्मेत्युच्यतेतत्राह सवाइति सोऽयंब्रह्मैव कथंभूतः महद्भिर्विमृग्यंयत्कैवल्यनिर्वाणसुखंनिरुपाधिःपरमा नंदः तदनुभूतिरूपःवःयुष्माकंखलुप्रियःसुहृदित्यादिरूपोभवति विधिकृत्आज्ञानुवर्ती ॥ ४८ ॥ ननुपरंब्रह्मचेत्कथंद्व्यष्टसहस्रस्त्रीषुरतिः कथं

यएतत्पुण्यमाख्यानंविष्णोर्वीर्योपबृंहितम् ॥ कीर्त्तयेच्छ्रद्धयाश्रुत्वाकर्मपाशाद्विमुच्यते ॥ ४५ ॥ एतद्य आदिपुरुषस्यमृगेंद्रलीलांदैत्येंद्रयूथपवधंप्रयतःपठेत॥दैत्यात्मजस्यचसतांप्रवरस्यपुण्यंश्रुत्वाऽनुभावम कुतोभयमेतिलोकम् ॥ ४६ ॥ यूयंनृलोकेबतभूरिभागालोकंपुनानामुनयोऽभियंति ॥ येषांगृहानावसती तिसाक्षाद्गूढंपरंब्रह्ममनुष्यलिंगम् ॥ ४७ ॥ सवाअयंब्रह्ममहद्विमृग्यंकैवल्यनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ प्रियः सुहृद्वःखलुमातुलेयआत्माऽर्हणीयोविधिकृद्गुरुश्च ॥ ४८ ॥ नयस्यसाक्षाद्भवपद्मजादिभीरूपंधियावस्तुत योपवर्णितम् ॥ मौनेनभक्त्योपशमेनपूजितःप्रसीदतामेषससात्वतांपतिः ॥ ४९ ॥ सएषभगवान्राजन् व्यतनोद्विहतंयशः ॥ पुरारुद्रस्यदेवस्यमयेनानंतमायिना ॥ ५० ॥

वाधर्माद्याचरणंतस्येत्यतआह नयस्यरूपंतत्त्वंभवादिभिरपिधियास्वबुत्थ्यावस्तुतयाइदमित्थमितिसाक्षान्नोपवर्णितम् सयुष्माकंस्वयमेवप्रसन्नः अस्माकंतुमौनादिसाधनैस्तत्प्रसादःप्रार्थनीयएवेत्याह मौनेनेति सएषः सात्त्वतांपतिःनःप्रसीदतु नहिप्रह्लादस्यगृहेषुपरंब्रह्मवसति नचतद्दर्शनाय मुनयस्तद्गृहानभियंति नचतस्यमातुलेयादिरूपेणवर्तते नचस्वयमेवप्रसन्नःअतोयूयमेवततोपिअस्मत्तोपिभूरिभागाइतिभावः ॥ ४९ ॥ नन्वन्यै र्दुष्करंत्रिपुरभेदादिकंश्रीरुद्रःकृतवान् सएवंभूतईश्वरोऽप्यस्यतत्त्वंनजानातीति कथमित्यपेक्षायांतस्याप्येतत्साहाय्यादेवासौप्रभावोनकेवलस्येति वक्तुमाख्यानमुपक्षिपति सएषइति ॥ ५० ॥